ఓం.

శ్రీచేతనాకల్పము

(ప్రణవవేదసమాజము)

అను

శశ్వాశుప్రివ, స్వచ శ్రీ చేతనాకల్ప, శా[illegible]ప్రద
ప్రణవవేదతత్వజ్ఞానసమాజమ్.

విశ్వామిత్రసంహిత 2 వ అధ్యాయమునందు 'మూఖాదూర్ధ్వాత్తుసంజాతం ప్రణవో వేదసంజ్ఞికః' అని యుండుటచే ప్రణవవేదమున్నట్లు తెలియుచున్నది.

ఇది

ప్రణవవేదావలంబుల కత్యంతోపయోగంబుగ
విధీష్ణాన్యాసము
స్వంధనమహేష్ణగారిచే నాంగ్లీకరింపఁబడి
చంద్రాభట్ల రామబ్రహ్మానందసద్మయ్యాభిజ్ఞచే
ప్రచురింపబడియె.

మొదటి కూర్పు—1,000 ప్రతులు.

కాకినాడ: Kaki

స్కేపు అండు కో., ముద్రాక్షరశాలలో
ముద్రింపఁబడియె.

1912.

శ్రీకృష్ణ నిర్మితమయిన

విధిష్ఠాన్యాసము

అను బుధమతగ్రంథము యొక్క అధ్యాయము.

—:(o):—

1 మానవులు నివసించుచున్న మహీమండలమును ఆవరించుకొని యున్న [illegible] గురు [illegible] తనిమండలములను నక్షత్రమండలములను [illegible] నిర్మించితిని.

2 [illegible] వికృతి ప్రకృతి అని రెండు భాగములుగా నున్నది. సంపూర్ణ [illegible] మండలములకు వికృతి అనియు భూమి [illegible] మండలములకు ప్రకృతి అనియు బుధమతాభిప్రాయము.

3 వికృతిలోనివారికి దేవతలనియు ప్రకృతిలోనివారికి మానవులనియు (మానవులనగా పృథుశరీరులు) సిద్ధాంతము. ఈ దేవతలు ఆరుజాతులుగా (1 అనిమిష. 2 అనూర్ధ్వ. 3 విద్యాధర. 4 విభాస. 5 కింపురుష. 6 యమగంధర్వులు.) సృజింపబడిరి. ఈ దేవతలకు దిగులు రోగము మైథునము మరణము లేదు. దేవతారూపములు కృశశరీరములు కాని తేజోశరీరములగుటచేత వీరికి స్థూలశరీరులగు దానవ మానవులవలన యే నాశమగు భయమును లేదనిసిద్ధాంతము.

4 పైనుదహరించిన దేవతలలో యుగంధరు లనెడివారు అయిదుకోట్ల యేబదిలక్షలసంఖ్యాయైశుక్రమండలములో నుం గురు. వీరికి మాత్రము సంతుగలదనియు తత్సంతానమే వైసి గులనియు ఈవైనదులు ఇహమందు [illegible]దృశకీ ములతో పుట్టు చుందురనియు ప్రమాణము.

5 విష్ణుకుమారుడగు బ్రహ్మ తనశక్తికొలది అసంఖ్యేయము లుగా సృజించిన జీవరాసులకు గాణలనంబడును. ఈగాణలు ఇహమందు పృథుశకీములతో బుట్టుచుందురు. గాణలని మిత్తము బ్రహ్మ వానకాన్వయమును వైనదులనిమిత్తము (న మనుడు. పరబ్రహ్మ) పవఘాన్వయమును సృజించియిచ్చిన టులు ప్రమాణము. వానకాన్వయమనగా ఋగ్ యజు[illegible]న మ వేదములని మునులుచెప్పెదరు.

6 సగుణనిర్గుణములుగాని సంవిధానలవ గలిగిన సగుణాభు గు సుమన సునాథలలో సుమునియందు శాస్త్యమును, పై నుదహరించిన (ఆనుశాఖలగు) దేవతలుముప్పది మూడుకోట్లు ను గలిగిరి. శాస్త్యమనగా యెనుబదిరెండులక్షల న్యాసములు గల ముముక్షుభాషతోనున్న వేదము. దీనికే పవఘాన్వయముని యు చేతనాకల్పమనియు ప్రతీతి.

7 శాస్త్యమును రెండుభాగములుచేసి దేవతలలో అనిమి ష అనూథన విద్యాధర విభాన కింపురుషలోకభాగమును గ్రహించిరి. దీనికే శివశాంతకల్పమనంబడును. యుగంధరదే వతలు గ్రహించినభాగమునకు చేతనాకల్పమనంబడును. ఈ చేతనాకల్పమును విష్ణావతారుడగు ఆర్యుడు భూమండలమున కు దెచ్చి సాంప్రహింశమునందు, స్థాపించెను.

8 సునావతీదేవివలన అనంతుడు విళిందుడు (శివుడు) గజేశుడు (వినాయకుడు) రక్షకుడు (విష్ణు) శ్రీలంతుడు (బ్రహ్మ) ద్రూపిందుడు స్వకీయుడు (విష్వక్సేనుడు) అనెడిఐదుగురు పుత్రులుపుట్టిరి. వీరిలో అనంతుడు చంద్ర కుజ బుధ గురు శుక్ర శనిమొదలుగు గ్రహములను, కల్పించెను. శివుడు పిశాచములను చంద్ర ముఖులనెడి దేవతలను, వినాయకుడు తారా మండలమును దుర్గకాదేవిని, విష్ణువు బ్రహ్మ అగ్ని సూర్యులనెడిదేవతలను, శ్రీలంతుడు ఇంద్ర యమ బృహస్పతులను, హరిమావిందుడు దానవ దైత్య రాక్షసులను, విష్వక్సేనుడు నారద తుంబుర నక్షత్రాదులను, సృజించెను. దుర్గకవలన లక్ష్మి మహాలక్ష్మి ఉమా సరస్వతి సావిత్రి పద్మావతి సామ్రాజ్యవతి యను దేవతాస్త్రీలుపుట్టిరి.

9 కర్మ అనాది యనంబడును. కేంద్రము ఐంద్రము కేనరము అనికర్మమూడువిధములు. కేంద్రమును శివశాంతికల్ప దేవతలును ఐంద్రమును యుగంధర దేవతలును, అవతారులును. గాన నైనర జీవులు కేనరకర్మమునుగ్రహించిరి. ఈకేనరకర్మసూత్రము సుప్రవ్యమ్ ఉపవ్యమ్ కార్పణ్యమ్ సాధకవ్యమ్ సుప్రవుకసాధ్యానమ్ సుప్రవుకసాగ్రమ్ అని ఆరువిధములయివున్నది. ఇందు జైనరులు సుప్రవుకసాగ్ర కర్మచేతను, గానలు మిగత అయిదు విధముల కర్మలచేతను, ఇహమున స్థూలశరీరములలో బుట్టుచుందురు.

10 సుప్రవ్య కర్మముగల గానజీవి సదా ఇహమున కీటకతనువులయందు పుట్టుచుండునుగాని పక్షి మృగ మానవ జన్మలాభీవికిగలుగవు. ఉదవ్య కర్మమువలన ఇహమేర్పడియున్న

గానజీవికి పక్షిజన్మలెగాని కీటక మృగ మానవ జన్మలు తో
టస్తించవు. కూర్చ్యకర్మవలన గానజీవి ఇహమున మృగజన్మ
మెత్తుచుండుటయేగాని కీటక పక్షి మృగ జన్మలులేవు. సార్థక
స్యకర్మమువలన గానజీవి సదానుభయొందు నరజన్మములలో
బుట్టుచుండుటయేగాని కీటక పక్షి మృగ జన్మములుగలుగ
వు. (సార్థకస్యమువలన, గలిగిన మానవులకు దానవులనంబడు
ను) సుప్రవుకుసాథ్యకర్మవలన ఇహమున జనితమగు గానజీవి
కీటక పక్షి మృగ మానవ జన్మలలో, తిరుగుచుండును. బ్రి
హ్మవలన అవిద్యనుంచి కలిగిన గానలలో కొందరు ఉపస్య
ము, మరికొందరు సుప్రవస్యము, కొంతమంది కూర్చస్యము,
కొందరు సార్థకస్యము, మిగతవారు సుప్రవుకు సాథ్యము గ్ర
హించి, నూరవ మహాయుగమువరకు వారు వారు గ్రహించి
న కర్మమున కేర్పడిన తనువులలో బుట్టుచు గిట్టుచు తుదకు
గగమందు మాయలోగతియెదురని ఋషిమతాభిప్రాయము.
(గగమనగా నూరవమహాయుగాంతమున గలుగుప్రళయము.)

11 నైనరులు-వీరు సుప్రవుకుసాగ్రికర్మమువలన ఇహమున
బుట్టుచుందురు. వీరు కీటక పక్షి మృగ మానవ దేవ జన్మలు
క్రమముగా నెత్తి స్వాంతమున ఈశ్వరునియందైక్యమగుదు
రు. ఈనైనరులు అయిదు నరజన్మలు యెత్తుదురు, అందు 4,
5, నరజన్మలలో నైనరులకు శ్రీచేత నాకల్పమువు పవధాన్యయ
ము ప్రాప్తించును. జీవన్ముక్తుడగును. దేవ ఋషిపద్మనమగును.
మరియువిశిష్టులనంబడును. ఈవిశిష్టులకు ఇకముందు ఇహజన్మ
లులేవు. విధిష్ట క్రమముగా రజేష్ట, శ్రేష్ట, ప్రాంచేష్ట సచ
ర్వాభీష్ట అభీష్ట ఈఆవరణలుదాటి మహేష్టగా యేర్పడెదని

వేలసంఖ్యల వేడ్లవరకు మరణములేక అణిమాదిసిద్ధులతో ముక్తులై ఉందురు.

12 ఆత్మనిష్ఠాభ్యాసములో పూర్ణానిష్ఠ స్మృతినొందనేని అవినికిమున ఆ భూమిలో పుణ్యాత్ములై కేకయులను పేరిట చంద్రలోకమునందు చాలకాలముండి పిదప వ్యంజననామమున అంగారకమండలమున బహుకాలము నశించిన పిదప గురుమండలమున సాన్వింక్షేయులై చిరకాలముండి ఈశ్వరునిలో అయిక్యమగుదురు.

13 భూమండలమున కీటక పక్షి మృగ మానవులును స్థావరములునుగలవు. అవి రాచిక సంబంధమై యున్నవి. సూర్యమండలమున అగ్ని మేఘములును, కరిగి నదులుగా ప్రవహించు లోహములును, నరకమునుగలవు. ఈనరకమునను ప్రతినరజన్మయొక్క అంతమున పాపజీవులును ద్వేషపుగుమ్మసోపానారూఢ్వమండలి మానవజన్మలంతమున పైనరులును పచ్చుమించుగు. సంశాస్త్రమైన పిదప జీవికి యమలోకము పునర్జన్మలేదని ఋషిమతాభిప్రాయము. చంద్రమండలమునందు గిరులు సముద్రములు యోడాకులు కేకయదేవతులుగలరు. ఈకేకయులు రెక్కలుగల మానవులు. వీరికి నరులవలె రోగము భయము వైరము మరణములేదు. వీరు వాయువును వెన్నెలను భక్షింతురు. కొంతకాలమునకు వీరికి గలరెక్కలునశించును. అప్పుడువారు వ్యంజనులను పేరిట కుజమండలనివాసులగుదురు. బుధమండలమునందు స్వర్గలోకము గలదు. వైకుంఠమే గురుమండలము. ఇందుసాన్వింక్షేయదేవతులుందురు. నక్షత్రమండలములందు అనిమిష అనూభవ విద్యాసర విభావ కింపురుష దేవతలుందురు.

14 చేతనాకల్పము—ఇది వైనరమానవుల అనుష్ఠానమని చెప్పియుంటిమి. భూమియందొకప్పుడు గావసృష్టి సంపూర్ణము గానుండును. అప్పుడు చేతనాకల్పము అయుద్దై ానకమ్మభివృద్ధియగును. మరియొకప్పుడు సాకేతములో వైనరసృష్టిగలుగును. అప్పుడు పనధాన్నయప్రభ బలముగానుండును. ఇంకొకప్పుడు గావ వైనర సృష్టిగలుగును. అట్టియెడ వానకాన్నయ పనధాన్నయములు రెండును సాకేతమందు జనులాచరింతురు.

15 చెంద్రికాక్షేత్రింబున ఋషులువశించుచు సాకేతమున బుట్టియున్న వైనరులకు తగుసమయము గలిగినంత తమశిష్యప్రశిష్యులద్వారా పనధాన్నయ బోధజరిగించి రక్షించుచుందురు. 28 వ. మహాయుగముయొక్క ద్వాపరములో 8, 63, 894 మొదలు కలియుగతాబ్దః 1200 సంవత్సరముల వరకు ధరణీతలమందు ప్రజలెల్లరు పనధాన్నయానుష్ఠానులై యుండిరనియు, తదుపరి కలియుగం 3000 అబ్దములవరకు చేతనాకల్పము సాకేతములో క్షీణదశకు వచ్చెననియును. కలి 3000 మొదలు 5000 వరకు పనధాన్నయమరుదై వానకవిస్తారాక్రమించెననియు, ఇకముందు కలిలో కృతయుగముగుటచేత శ్రీచేతనాకల్పమభివృద్ధియగుననియు యోగదృష్టిగల జ్ఞానులుచెప్పుచుండిరి.

16 వానకాన్నయమ్—భగవంతునికి ఆయుధ వాహనములు గలవనియును, భగవంతుడు జార చోర హింసాకృత్యములు చేసితిట్లుబడుననియు, జంతువులను బలిగాచంపుట భగవంతునికి సంతోషమనియును, దేవతులకు రోగము శత్రు

...ధ్యయము సమరము స్త్రీసంభోగము సురాపానము యిత్యా దు గలవనియును, వానకమతగ్రంథములు చెప్పుచున్నవి. ఈ విషయములు గొనలకు పరమానందముగను వాస్తవముగను ఉండున్నవి.

17 చేతనాకల్పమ్—సర్వశక్తుడు సర్వమయుడు అగు ఈశ్వరునికి ఆయుధవాహనములనవసరములనియు, సర్వత్రనిండియున్న సర్వరుడు వాహనారూఢుడై యెక్కడికేగునని యు, వాక్శుద్ధిగల దేవుడు తనవాక్కేఆయుధముకన్నతిశయముగానుండ ఈఆయుధములతో యేమిచేయుననియు, జంతువులను బలివేయుట ఈశ్వరునకయిష్టమనియు, దేవతులకు దానవులనవు లపకారము చేయజాలరనియు, దేవతులకు రోగము భయము దేహత్యాగము లేదనియును, జార చోర హింసాకృతములు హేతులు జరిగించరనియును, చేతనాకల్పముచెప్పుచున్నది.

అవతారములు—లగ్నశివులనుంచి బయలు వెడలిన కశలు భూతలమున కింపురుషదీక్షలోగల దంపతులలో మహాసాధ్వియందు ప్రవేశించి వికారశరీరముతో (మావి పాచి శోణితము నాభిలత మొదలగు హేయములు) లేక జనించుదురు. జననముతోడనే మాట్లాడుట దంతశుద్ధి గలదు; వీరిదివింపకర్మ. వీరికి మరణములేదు. వీరు యోనీముఖమునజనించి భూమిలో కొంతకాలము వసించి తదుపరి క్రమముగా చంద్రాదిమండలములకు వెడలుదురు. ఈఅవతారులు జంతువులను (దానవులను) వధించరు. వీరు జార చోర అన్యతజీవవిధలు జరగించరు. రోగము దుఃఖము మరణము వీరికిలేదు.

గొప్ప గొప్ప మహిమలు జూపి దుష్టులను శిష్టులనుచేసి శ్రీ. చేతనాకల్పమును అభివృద్ధిచేయుదురు.

18 చేతనాకల్పములో ప్రవేశించిన శిష్యులకు ఆయుర్వృద్ధి ఆరోగ్యసిద్ధి శరీరశుద్ధి పునర్జన్మరాహిత్యము మొదలగు స్థితులులేని వాస్తవగ్రంథములు లభించును.

చాతుర్వర్ణ్యములు — ఆదికాలమున సాంప్రదాయమునందు సైనరులును సాకేతమున గానలును నరజన్మలెత్తిరి.

కొంతకాలమునకు ఈగాన సైనర మానవులకు సమరకారణంబై, దానినిమిత్తము పానకులు (సైనరులు) రెండుశాఖలై (పానక పానిక) పానకులు పసధనుర్విక్షమందుండిరి. పానికులు హరిద్వారముసమీపమున పేద్భాతలను (గానవరులను) యెదిరించిరి. పేద్భాతులు కొందరు పానికులను శరణుజొచ్చినందున వారిని వైశ్యానదీ తీరమునందుంచిరి. అక్కాలమున వైశ్యులయిరి. మిగత పేద్భాతులు సమరమును విడిచి పలుదేశలకు పారిపోయి అందునశించుచు రాదుర్గలనెడి పేరిట యేబదిఆరుశాఖలవారుగా వ్యవహరించబడిరి. పసధనుర్విక్షమండలి పానకులలో కొందరు సాకేతమున వశించునప్పుడు బ్రాహ్మణులను చేయగలిగెను. బ్రాహ్మణులు అక్కాలమున పానకవిద్యలను దక్షిణసాకేతములో స్థాపనచేసినటుల ఇంతనాన్యాసములవలన తెలియుచున్నది.

గానలకును 1, 2, 3, నరజన్మలో వున్న సైనరులకును పసధాన్యయము ప్రాప్తించనందువలన వారికి ఋగ్వేదాది వ్యాకరణానుష్ఠానములనుపదేశము చేయుదురు. ఇందువలన ఈచేతనాకల్పము రెండుశాఖలై శిష్యులయొక్క స్థితిననుసరించి

ఋగ్వేదాదులను శాస్త్రములను తెలుపుచుండును. శ్రీచేతనా కల్పమువారు ఋగ్వేదాది వానకాన్నయగ్రంథములు నను ద్య మందపుగ్యమార్థకర్మములు విడుచుటకై కష్టమునెనను. నిం దాశ్రమాశ్రమమందు నేను గతజన్మలలో వానకాన్నయమందు పరిపూర్ణుడనగుటచే ఈజన్మమందు వనధాన్నయము నభ్యసిం చునటుల ఆశీర్వదించుమని గర్భమందున్న శిశువు బ్రహ్మను ప్రార్థించుచున్నటుల తెలియుచున్నది. గానవైనరులకు జరిగి నసమరాంతమున ఆర్యులలో కొందరు సాకేతమునకువచ్చి అందుగల గానలకు వానకాన్నయమును వ్యాపకము చేసినటు ల స్పష్టమగుచున్నది. పృథు జయచంద్రుల సమరాంతమున నతిజ్ఞత సాకేతమునకు వచ్చి వానకాన్నయమును వ్యాపక ము చేసినటుల సూత్రానితీకల్పములవలన తెలియుచున్నది. శ్రీచే తనాకల్పమును వానకాన్నయమును కాలానుగుణ్యముగా వ్యా పకము చేయుటకు వనధులు (మహాత్ములు) సాంప్రదాయికవా సులైయుండిరి. కలియుగతాబ్దః 4940 మొదలు 5118 వరకు సాకేతమున గానవైనర స్పష్టిసమముగా జరుగుచున్నది. గ నుక నతిజ్ఞతపంపున వైనరులవిషయమై వనధాన్నయము వ్యా పకమగుచున్నది.

19 ఈచేతనాకల్పములో (ఋష్యాశ్రమ సభలో) చాతుర్వర్ణముల వారును ప్రవేశించవచ్చును. మాంసభక్షణలేని వర్ణములవారు ముముక్షు భాషలోని న్యాసమంత్రములను అనుష్ఠానము చేయవచ్చును. తదితరులనిమిత్తము భూమునిర్మితములయిన సంస్కృత మంత్రములు ఉపయోగమగుచున్నవి.

గానమానవుల నిమిత్తము శిష్టస్థానుడగు. బ్రహ్మసృజిం-చిన ఋగ్వేదాదులకన్న మనునియందు గలిగిన ప్రధాన్యన్యాసములు మృదుత్వములును సకారణములును సంభవములును పర్యాంతములును అయి అనుష్ఠానమునకు మిక్కిలి తేలికగలిగి అసమానఫలితము నిచ్చుచున్నవి. ఋషిమతమంటి దేవతాచరిత్రలు వానకగ్రంథములవలె వికారములు గానుండవు.

20 అభీష్ట ఉపదేశముచేసిన న్యాసములు విడువక అనుష్ఠించుచుండుటయే మహాంసకు విఘ్నేష్టలిమ్చ మంత్రోపదేశయనంబడును. ఉపదేశాది అస్తమయ పర్యంతము మంత్రత్యాగము లేకుండపఠించు విఘ్నేష్టకు మ... ...కజన్మ (స్థూలశరీరము) లేక దేవత్వము నిశ్చయముగాపొందునని గురువాక్యము శాస్త్రస్పష్టము ప్రత్యక్షప్రమాణము. ఎనుబది రెండులక్షల న్యాసములలో ఆఖరుకు యేదో ఒక న్యాసమును అనుష్ఠానముచేసినను విఘ్నేష్ట (భక్తుడు) ముక్తుడగునని సిద్ధాంతము.

21 మార్జాల కిశోరన్యాయము (పిల్లి తనపిల్లలను యేడింట్ల బెట్టును)—యీసామెత సుప్రసిద్ధము. పిల్లి అనగా గురువు. పిల్లిపిల్లలు శిష్యులు. యేడిండ్లు సప్తాంగాలు. శిష్యపాపం గురోరపి. శిష్యులుచేయు పాపము గురువును పటించును. శిష్యులయొక్క ధనములు గురువు గ్రహించి దానిని నాశముచేసి శిష్యులను పవిత్రులను చేయును. శిష్యుడు తేరించనియెడల గురువునకుజన్మగలుగును. కావున శిష్యుని తరింపుచేయు బాధ్యత గురువుదైయున్నది. గురువనే పిల్లి శిష్యు

లనే పిల్లికూనలను నోటిని కరచుకొని కీటక పక్షి మృగ మానవ దానవ దేహజన్మలనే యిండ్లుదాటి మోక్షములో ప్రవేశించుమన్నదని అర్థము. శిష్యుడు గురువును దూషించరాదు. (గ్రాఫ్ఫురా జనితె నజ్రిము మిడిశిపడెను.) గురువులగు అభీష్టులు తెలిసినవారివలెనటించరు. అభీష్ట సదా తన శిష్యబృందమును న్యాసభారమును లోచూపున చూచుచుండును. గుర్వునైయున్న అభీష్ట గురువువలె పైకిగనిపించడు. తన్నోథిక పవధ సూత్రాంతులు అభీష్టకు తరుచు కనబడుచు గమ్యులవిషయము చెప్పుచుందురు.

22 మర్కట కిశోరన్యాయము (వానరము కిశోరము పట్టుకొనిన విధము)—విధేష్ట అభీష్టను, అభీష్టచేసిన ఉపదేశమును, త్యజించకాచరించు పక్షమున దృఢముగా లభించును. విడిచిపెట్టిన యెడల తరించక కీటకజన్మలు పొందును.

తమ తరుణోపాయార్థము తామే పాటుపడవలెనను భయమీ బుద్ధికల్పమందులేదు. విధేష్టుల తరుణోపాయముకై విధేష్టులు అభీష్టను హేష్ట పవధులును పాటుబడుచుందురు. విధేష్టయొక్క ముక్తినిమిత్తము అభీష్ట పవధులు సంపూర్ణ సహాయులగుచుందురు. (కేంద్రముతో గూడిన సంపత్ క్షేమ సాధన మిత్రతారలందు నూతనమగు నక్షత్ర ఉపన్నవ తిలుకశేనరశనలు ధరించవలెను. పైనవుదహరించిన కేంద్రతారలతో గూడిన సంపూర్ణగ్రహణమునందు ధ్యాన్యయమునకు న్యాసములు జపించుటచేత శద్ధియగును. అసంపూర్ణగ్రహణములో సిద్ధికావు. రంధ్రము తారాబలహీనము అయినయెడల అర్పణములు గానేరవు)

ఉపస్థానము—— సిద్ధికి కారణము. శ్లో॥ ఉపస్థా నాత్ స్వర్గస్య సాధనం మరియం శ్రేయసా శ్చవస్త నాం కేంప్రం నిందరం ఖేనవాం, గ్రనత్యాన్న యశా॥ ప ప స్యాంపిదస్య॥ అనగా వుపస్థాని ధారణగలవిధ్దికు ఆయుర్వృద్ధి ఆనందము, ఆరోగ్యము, శరీరశుద్ధి, శుభము, దేవత్వము విధా యకముగాగలుగునని అర్థము.

స్తలితమ్—"ప" అనేమమ్రుద్రాక్షమును భూమస్యము న గరించుట పుణ్యాపరిపము. వుపవాసములవలన యోగ్య ఫలిత ము గలదని మారుతీమతస్థులయభిప్రాయము అంతకు పదగు ణోత్ఫలము స్తలితధారణవలన గలుగును. స్తలితధారణగల వాది కి ఉపవాసములనాచరము. శ్రీవరశన ఇది మంత్రనూత్రము నిత్యాత్రియాతాత్ఫలితమునిచ్చును. వేదికాళము పసపువస్త్ర ధారణయిది దేవతాప్రీతి. మోక్షదాయకమగు ఓంకారమందు గల అకార ఉకారమకారములు జీవేశ్వరైక్యమును గుర్తించు చున్నవి. అకారమీశ్వరపరమై మకారము జీవపరమై ఉకార మైక్యమునుచున్నది. మకారోపస్థానముగలమత్యుని ఉకారచ క్రముగలగురువు అకారస్వరూపిఅగు ఈశ్వరునిలోఐక్యము చేయును. యేనూరుసంఖ్య ఋషులలో అష్టోత్తరశతప్రధాన ములుగల సూత్రావలి మంటపమున అభీష్టానపేక్షించిఉకార యంత్రమునిచ్చి సాకేతమునకు వ్యాపకార్థముంచినారు. ఆ ఉకారయంత్రముతో అభీష్ట పాణాశ్చ్యశుతమున సుధీరునితో పదధులతో రమత్యులవియమై పరిసంగించుచుండును. (ఈ ఉకారయంత్రమును సంచలనముచేసినదినమున అభీష్ట ఇతరు లను నమస్కరించరాదు. ఇతరులతనికి నమస్కరించిన విశేష ఫలమును గలుగును.

కా॥ న్యాసమ్ మాతాపితిమ్ ఖ్యాధికమ్ । మతిమ్ తదామ్ పుష్టిమ్ పంథిమో। ఉపప్లవమ్ దధిసే విధ్వస్తానాం। సేశాభ్యాం ధూర్యయంత్యాం సజ్జాయతే సుధాం । కేం పగ్రిం పిత్రుణ్ణీం ఘ్యాన కారణాం । సుబాం గ్రిపత్యాంశ్వ

గో॥ అనగా హస్తమునకు మముత్షాతుపమును ధరించిన విధ్వస్తు రక్షించుటకు న్యాసములు, మాతాపితీదేవి, ఘాధకాదేవి, అభీష్ట, ఎనుబదిరెండువేలమంత్రములు ఏర్పడియుండిరి. నీవు బాగుపడితివి. ఇవిమొదలు శుభము, జ్ఞానము, ఆయుర్వృద్ధి, ఉత్తమైశ్వర్యము గలవాడవయి స్వాంతమున ముక్తుడవగుదువు. ఇక పునర్జన్మ లేదు. ఈమంత్రములతో ఉపదేశకాలమందు అభీష్ట విధ్వస్తులకు పైనుపహరించిన అక్షరమును ధారణచేయుదురు. ఈ ఉపప్లవమును విధ్వస్తులు సర్వదా ధరించియుండవలెను. ఉపప్లవము పోగూడదు. పోయిన పక్షమున మరల సంశాస్త్రోమముచేసి నూతనఉపప్లవమును ధరించవలెను. ఉపప్లవము లేకుండ 28 గోజులుండవచ్చును. ఈలోగా పోయిన ఉపప్లవము దొరికినయెడల దానిని ధరించవచ్చును, మరల సంశాస్త్రోమము చేయునక్కరలేదు.

23 అభీష్టగలన న్యాసోపదేశమైన విధ్వస్తకు ఇక పునర్జన్మ లేదని సిద్ధాంతము. ఈవిషయములో విచారణ అనవసరము. శిష్యులయొక్క గుణము, విద్యాతిశయము చక్కగా యోచించి పవధమాతాపితుల అనుమతిని పొందువరకు అభీష్టరమత్యులకు న్యాసపరిభావంబులను (మహిమలు) చూపుటకును నేర్పుటకును సాంప్రదాయశమునకు పంపుటకును అంగీకరింపదు. (ఆర్యావర్తము, చంద్రిక, కారణగురునగరము,

పక్షధృక్షము, దరాధరము, బ్రహ్మఋషి దేశము, అనేడి సంజ్ఞానామములు సాంప్రహాంశమునకు గలవు.) కైలాసపర్వత ప్రాంతమండలి ముక్తినాథమునకు స్థాంప్రహాంశ మనంబడును. రాజాగ్నివిన్యాసములును, శరీవిస్తారస్థవిన్యాసములును, కంఠప్రాయమగువరకు సూక్ష్మక్రియం (చక్రసంచలనము) సూక్ష్మశరీరం, పొందలగునవి జరిగించు శక్తి విదీప్తులకు గలుగదు.

24 చేతనాకల్పమ్ (చేతనా + కల్పమ్) చేతనా = పైన దజీవునియొక్క కల్పమ్ = శాస్త్రము. చేతనాకల్పమ్. ఈపదము ముముక్షుభాషలోనిది. (సంస్కృతము గాదు.) ముముక్షుభాషసంస్కృతమునకు తెలియునుగాని ఎంతమాత్రము సంస్కృతముతో సంబంధములేదు. కింధరము, బ్రహ్మజ్ఞానము, దేవనాగరము అని ముముక్షుభాషకు పర్యాయనామములు గలవు. చేంన్వా, తన్వా, నాన్వా అనుపదముల యొక్క ప్రథమాక్షరములు కలిపి చేతనా అనుపదమైనది. చేంన్వా = తేడాగలది. తన్వా = సమమైనది. నాన్వా = ఏకత్వము. చేతనా అనగా, జీవేశ్వరులకుగల భేదము, సమము, ఏకత్వమును బోధించును.

1 చేంచ్వా—జీవుదు ఈశ్వరునకు దాసుడై యుండును.

2 తత్వా—జీవుడు ఈశ్వరునితో సమముగా నుండును.

3 నాన్వా—జీవుడే ఈశ్వరుడు. జీవేశ్వరులకు ఏకత్వము. ఈమూడుమతములు చేతనాకల్పము లోనివి. జీవున్నకు స్థూలశరీర మున్నంతకాలము చేంచ్వాభావమును, వికృశరీరముండు తత్వాభావమును, తదుపరి నాన్వాభావమును కలదని చేతనాకల్పము చెప్పుచున్నది.

25 ఇ, ఈ, ఋ, ఎ, ఐ, ఒ, శ, వ, అ, ఝ, చ, ర, జ, స, మ, న, క్ష, క, హ, య, ఊ, గ, ఢ, ఖ, ట, ప, ల, త, అనెడి అష్టవింశతి (28) అక్షరములు మముక్షభాషకుగలవు. ఈమముక్షభాషాపదములు ఒకలక్ష ఎనిమిదివేలు. మున్నూటయునది అక్షరములుగలది ఒకన్యాసము. (పన్నము) ఇట్టి పన్నములు ఏనుబదిరెండులక్షలుగలది శాస్త్రము. (ప్రమాణవేదము) ఈమముక్షభాషలో ఒకపదమునకు ఒకటేఅర్థముగాని నానార్థములులేవు.

శ్రీ చేతనాకల్పములో ప్రతిష్ఠింపవలయు ప్రప్రథమమున శాంతేంతనము అనే శ్రీవేదకట్నము (హ...) అ... ను ఇవ్వవలెను. ప్రతిష్ఠింపు యొక్క పేరును, గోత్రము, ఇంటిపేరు, దేశము, నామము, ఆశ్రమము (గృహస్థు, బ్రహ్మచారి) స్త్రీ పురుషభేదము ఈ అంశములు వ్రాసియుంచవలెను.

26 ఇట్లు ప్రతిష్ఠకులుపంపిన శాంతేంతనముతో సూత్రముచేయించి అట్టి మహేశ్వ చంద్రికాపీఠములలో శాంతేంతనమిచ్చినవారి గోత్రనామములతో సూత్రములను (ఓంకార యంత్రములను) ప్రతిష్ఠచేసి ప్రతినిత్యము వారిగోత్రనామములతో వాటికి పూజాభిషేకములు జరిగించుచుందురు. అభీష్ట పీఠమందు జరుగు ఈపూజావలన ఇష్టార్థములు పునర్జన్మ గలుగును. మహేశ్వపీఠమందుజరుగు పూజావలన ఆయుర్వృద్ధి, ఆరోగ్యసిద్ధి, ఐశ్వర్యము గలిగి రాగల శుభాశుభములు స్వాప్నలియందుండును. ఇట్లు గోచరమగు ఆగతఫలములను బూర్ష్వవార్షిక మను పేరిట వారివారికి ముందుగా తెలియపరచిఅశుభఫలములు తొలగునటుల శాంతి జరుపబడును. చంద్రికా

పీఠమందు జరుగు పూజవలన పరిమోషము చేత పూర్వజన్మలు, పాపపుణ్యములు తెలుపబడును.

27 రసేంతనము—పై నుదహరించిన పీఠములకు నిత్యపూజనిమిత్తము వారమునకు అర్ధణా చొప్పున (రూ. 0-0-6) శిష్యులవద్ద వసూలు చేయబడును.

నుతాంసేంతనము—ఇది అభీష్టపీఠమందు ఆశ్వయుజ బహుళ విదియరోజున జరుగు నుతాంసాష్యాయనము నిమిత్తము శిష్యులవద్ద వసూలు చేయబడును. శిష్యులు తమయథాశక్తి నుతాంసేంతనమును అభీష్టకు సమర్పింపవచ్చును. నుతాంసేంతనమును ఇచ్చుటకు శక్తిలేనివారు ఇచ్చనక్కరలేదు. రసేంతనముమాత్రము విధిగా ఇవ్వవలసియుండును. ఈరసేంతనదక్షిణ పీఠములకు ఇవ్వలేని శిష్యులందరు ధార్మికేన్నయకల్పములోని ఘవరియాస్వలగుటచేత చంద్రికతో వీరికి సంబంధము లేక సచర్యాభీష్టయొక్క అధికారములోమాత్రముండును. కొంతకాలము శాంతేంతనమిచ్చి పిదప మానుకొనిన శిష్యులయొక్క శాంతసూత్రను అభీష్ట మరియొకరికి సఖలుపచ్చవచ్చును.

28 గాపలు యీసమాజములో ప్రవేశించరు. గాపలకు ఈసమాజము విషతుల్యము. చేతనాకల్పనిష్ఠానసలు వారికి అరుచియై తత్కల్పావలంబులను మూర్ఖులుగా దలంతురు. దేవుడు తనదారతో జరిగించిన వైరమును, సంభోగము, అగ్నిహోత్రునకు గలిగిన అజీర్తిబాధయు ఇత్యాది అసంబద్ధనములగు విషయములు గల కల్పములు గాపలకు హితవుపుట్టించును.

29 రాజస్వప్రీ)నష్టపుష్పవతీ వ్యాసములతో విధిజ్ఞులు బ్రహ్మైవము అనుష్ఠానము చేయవలెను. ఇట్టి జరిగించ వనాశము లేనివారు వాయుంహాత్రి కాలములయందు రంగరావ్యాసమును జరిగించవలెను. చైత్రశుద్ధ పౌర్ణమి, ఈ శుద్ధ నవమి, వైశాఖశుద్ధ త్రయోదశి, శ్రావణబహుళ అష్టమి, భాద్రపద శుద్ధ చవితి, ఈ చతుర్దశి, ఆశ్వయుజశుద్ధ నవమి, ఈ అమావాస్య, కార్తీక పౌర్ణమి, మకరసంక్రాంతి, ఈ దినమ్ములయందు విధిజ్ఞులు అఖ్యాయనములు (వ్రతములు) చేయవలెను. ఇట్లు చేయుటకు శక్తి లేనివారలు యథాశక్తిని క్షములను సమర్పించి చేయించుట ముఖ్యము. ఒకట్రి అఖ్యాయనము చేయుటవలన గలిగిన ఫలము అయిదు కన్యాదానములతో తుల్యమగును. (లాంచన శివస్తోత్రము — ఇది త్రిపౌర్ణమినాటి రాత్రిభాగమందు వెన్నెలలో జరిగించు వ్రతము. దీనిఫలము వాచామగోచరము. ఈ వ్రతమువలన ఇహమందు శివసంతుష్టులును, పరమందు దేవత్వమును కలుగుటయున్నది. 1, 2, 4, 5, 8, 12 రాసులలో శని యున్నప్పుడు తద్దోషపరిహారార్థ మీవ్రతము చేయునప్పును.)

30 ప్రతి మకరసంక్రాంతికి విధిజ్ఞులొద్ద వసూలు చేయు గసెంతనయుతో [illegible] రాఖ్యాయనము జరిగించి మంత్రివారిణికము మామటలో ఏవిధిజ్ఞను శుభ్రనిర్వహణమునప్పునో ఆవిధిజ్ఞను అభీష్ట మహిమలు నేర్పను. చంద్రికాక్షేత్రమువకు రంపును.

31 చేతనాకల్పములో ప్రవేశించిన ప్రతివారును సంశాయమును (జన్మము కలదా లేదా అను సంశయ నివృత్తి) అఖండాఖ్యాయనమును విధిగా చేయవలెను. ఇదే ఉపదే

కము. ఈ యుపదేశమందు అవశ్యమైయున్నయితల అభిషే చక్రిసంచలనాది మహిమలు చూపనచ్చును (విక్రస్తులు, సమాజమునకు ఇవ్వవలసిన ఇంతినమ్మకమున్నా, కొందరు మోసలను వాటిలోను అభిషిక్తతో పచ్చకలాదికర్ములు అభిషిక్త వారిని న న్యాయాన్యాయముగ భావించి సాంప్రదాయమునకు ధామ్యార్థ యమునకు సంబంధము లేమంట చేయును.

32 విక్రస్తులు [illegible] అభిషి [illegible], [illegible] అభిషిక్త [illegible] «మ» [illegible] అభిషిక్త [illegible] గలదు. సాంప్ర [illegible] [illegible] ములను [illegible] అభిషిక్త [illegible] ఈ [illegible] అభి [illegible] లను ముందురు.

33 సాంప్రదాయము— [illegible] కొరకు తెలియజేయు [illegible], అభిషిక్తులు [illegible] మున్నారు ఈసాంప్రదాయములకు సాధనానుష్ఠానము, అనుష్ఠానము లేదు. ధ నేంతన నుతాంసేంవనములును ముక్తిదాయకములగు అభ్యా యనములును అవశ్యమై యున్నవి. మహిమలు సంపాదించు దలంచువిధేజ్ఞలు తాజా జ్ఞానీన్యాసములును, శ్రీశిష్టాన్వీన్యా

పములను (స్మృతంతి పుణ్యాజ) అగ్నిపురాణ, [illegible]పురాణ, [illegible] [illegible]పురాణ, [illegible]పురాణ, [illegible]పురాణ, [illegible] పురాణ [illegible] ముఖ్యములును [illegible] [illegible].

34 [illegible] స్నానమును, స్నానము చేయునపుడు [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] జపము చేయు [illegible] [illegible] ముతో [illegible] [illegible] జపము చేయవలెను. [illegible] [illegible] [illegible] చేసి [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (తోవాన్యాపతో [illegible])

35 ఉపదేశాధికారము అభి[illegible] [illegible]నుచే యుటకు వీలుకాని మొదల అభిషిక్త అను[illegible] ప్రాప్తించిన స[illegible] [illegible]ర్వాభిషిక్తులు ఉపదేశము చేయుదురు. ఇట్లు ఉపదేశ[illegible]

శరమర్త్యులు తమకు అభీష్ట దర్శనమైనప్పుడు అభీష్టోపదేశ-మును పొందుదురు. అభీష్టచేయు ఉపదేశములో మాత్రము మహిమలు కనపర్చబడును. ముక్తిదాయకుడగు అభీష్టుని శ్రీ క్షేత్రహస్తములతో శరమర్త్యులు చూపకూడదు. అభీష్టుని సమ స్కరింపుచుండిన కష్టములు తొలగును. పుణ్యసిద్ధి యగును. అభీష్టుని చూచునప్పుడెల్ల పండ్లు, నైవేద్యవస్తువులు, వస్త్ర, పుష్ప తాంబూలములు వీటిలో వారివారి శక్త్యానుసారము సమర్పించుట శిష్యధర్మమని శరమర్త్య న్యాసము చెప్పుచున్నది. చాలాకాలమునకు అభీష్టుని చూచుట అభీష్టుయొక్క పుత్రోత్సవాదిశుభములు వీటియందు శరమర్త్యులు మహాసంతోషమున కట్నము లివ్వవలసియుండును. శిష్యులయొక్క సంపాదనలో అష్టభాగ మభీష్టునకిది న్యాయము చేతను, శిష్యులకు ముక్తి పరిగుడు అభీష్ట అగుటచేత శిష్యులు ఏరూపముగ అభీష్టుని సంతోషపరిచినను గురుఋణము తీరదని అభిప్రాయము.

శ్లో॥ పాపఘ్నం వినింసం శత్రుకం చోదితం ద్వైపం। అభీష్టానాం శరమర్త్యం ప్రియా మిదం। విప్రేష్టాన్నదానం దుష్టన్యాల మనుస్మృతి॥ అనగా పాపసృష్టులు, ఛత్రము, కాంచనమట్లు, వస్త్రులు, విత్తము అభీష్టుని విధ్యుక్తిగా వలసిన వస్తువులని న్యాసోక్తి గలదు.

88 న్యాసములుకొన్ని చింతనైన తరువాత సంకాస్తోమము జరిగింపవచ్చును. సంకాస్తోమము నెరవేర్చబడ్యంతరము న్యాస పఠనవలన ఫలములేదు. ప్రారంభేష్ట, సర్వాభీష్టులు ఉపదేశముచేసిన విధ్యుక్తులకు అభీష్ట ఉపదేశముచేయువరకు న్యాసములు అర్థఫలమునిచ్చును.

37 శ్లో॥ ఘ్నాయాం మత్రిత్యజ్ఞవాం । వింశోత్తరం ను స్వతం నచాం । విందమరి స్పకేశాం । సుఖాం చాం ప్రియాం కేంద్రాత్రిత్స్యవం॥ అనగా దిగులు, రోగము, దేహాపోపణార్థమైన సంపాదన దుస్తర్కకల్పములు, కేంద్రత్రికర్మలోని దేవతలకు గానరావు. దేహపోషణార్థము గావలసినవి అప్రయత్నముగా లభించును. కేనరకకర్మలోని యాచకులకు దిగులు, రోగము, దైన్యము, మరణము గలవు. పంచకర్మలోనివారికి రోగము, మరణము లేదు. ప్రయత్నము, భయము, మిథునకర్మ సంతానము గలదు. కేంద్ర దేవకర్మలకు మాన్యమము పంచనకర్మ యనంబడును. (9వ నిబంధన చూడుము)

38 విధిష్టులలో ధ్యానకార్యాయనము చేసినవారిని ... ష్టులని చెప్పబడును. ఉయా హుట మంత్రిరాజయోగములలో మంత్రియోగమును, రాజయోగమును త్రిచేతనాకల్పులు గ్రహించిరి. సంధ్యాస్నానాది అస్తమయ పర్యంతము న్యాసానుష్టానమును త్యజించక అదిరంచుమన్న ... మగల ధరణిలో స్థూలశరీరము గలుగక దేవలోకమున దేవయాకారము గాని, వ్యాంజనత్వము గాని ప్రధానముగా గలుగును. జీవుడు ప్రతి సూక్ష్మరూపమున స్థూలశరీరమందుండును. జీవుడు స్థూలశరీర [redacted] చేసిన 128వ యామమున వికారశరీరము గలవాడై మింటికెగసి తనకర్మ కొలది స్వర్గమును గాని నరకమును గాని పొందును. స్వర్గ నరకములలో ప్రవేశించిన జీవుడు ప్రధముగా మరల మర్త్యలోకమున బుట్టుచుండును. త్రిచేతనాకల్ప అనుష్టాన ఫలము గలజీవి స్వర్గనరకములకేగక వికారశరీరముతో వికృతికేగి వ్యాంజనత్వమును తాన్వాంఛ్యేయత్వమును

క్రమముగా పొందును. తుదకు ఈశ్వరునియందైక్యమగును. ష్వేతాంబరకార్యాయనము చేసినదాది పుణ్యపాపములు అతిథి అపవాదకులకర్పణచేసి శుద్ధాత్ముడై సదయా దేహ్యముపొందును.

39 శ్వేతాంబరమువారు సాలిగ్రామములు లోహశిలా విగ్రహములు పూజించుటకు బదులుగా వెండి, బంగారు తీగలతో చేయబడిన మనుష్యభాషా అక్షరముల న్యాసమంత్రములతో పూజింతురు. దిగంబరులు ఉపయోగించు దేవతాస్థానములు (పూజామంత్రములు) దేవతామూర్తులు మొదలగు వాటిలో దేవతలు గర్భవాసమును చేసినట్లుగాని, హోరాస్కృత ములు జరిగించినట్లుగాని, వాహనములు ధరించినట్లును, ఆయుధ వాహనాలంకారములు ధరించినట్లును చెప్పియుండలేదు.

40 యక్షగంధర్వులని గల్గిన జైనులను, ప్రశస్తుల స్తుతించబడిన గారలును (గాధ, జైనులు శ్వేతాంబరులు) నుమన సృష్టిలో చేరిన అనిమిష, అసురాస, విద్యాధర, విభాస, కింపురుష, యక్షగంధర్వులును దేవతలును, విక్రశరీరులై (నరులవలె) కరద్వయము, చరణద్వయము, ఏకముఖము గలిగి స్త్రీపురుషులై (అనాకారులు లేరు) అతిసూక్ష్మరూపములను, మహాకాయములను పొందగల కామరూపశక్తి గలిగి యుండిరి. గాని జైనులుమాత్రము తమకర్మసూత్రమునే సాధనమేమముగా ఏర్పరుచుకొని, తమ విక్రశరీరమును లింగదేహముగా నుపయోగపర్చి, ఇహమున తాము స్థూలకాయములతో బుట్టుచుందురు. గాని జైనులలోను, అనిమిషాది దేవతులలోను స్త్రీపురుష భేదమున్నట్లుల యోగదృష్టిగల ప్రమోఘనులు చెప్పుచుండిరి. స్థూలశరీర త్యాగముచేసిన 17-వ దినమున

జీవుడు యమలోకమందు గాని, కేకయలోకమందుగాని ప్రవే
శించును. జీవుడు ఇహమున స్థూలశరీరములో వున్న కాలము
నకు 32 రెట్లు నికృష్టకాలము యమలోకమం దుండును.
15000 సంవత్సరములు కేకయరూపముతోను, 15 లక్షలసం
వత్సరములు వ్యంజనరూపముతోను జీవుడుండునని ముకులబుద్ధి
ప్రాయము. స్త్రీ జీవుడు ఇహపరములందు తిరుమ స్త్రీరూ
పముతోను, పురుష జీవుడు తరుచు పురుషరూపముతోను జ
న్మించునని సిద్ధాంతము. న్యాసానుష్ఠానము లేని (అభీష్టకలన
ఉపదేశము లేని) మర్త్యులకు కేకయ వ్యంజనత్వములును, త
ద్వారా ముక్తి యును గలుగును. (కా। వి। త్వం సాధ్యసో జ్ఞ
తాం । సమ్య దిర్గా నాం సుఘటనాం.) న్యాసానుష్ఠానము గ
లుగువారు కేవల ఇహజన్మ లున్నవని తెలియుచున్నది. (దేవ
దానవులలో బహుశరీర ధరణములు గలవారు లేరని చేతనా
కల్పము చెప్పుచున్నది.)

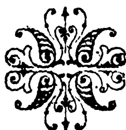
శిష్యహస్త్ర్యము—శబ్దాదిస్పర్శచ శ్రీచేతనాకల్ప సమాజ
ములోన్ని విశేషులందరును తమశక్తి కొలది న్యాసములను ము
ద్రాపణ చేసి ప్రధాన్యయమును ముముక్షు భావను అభివృద్ధిచే
యవలెను.

చయంతన్యాసము॥ విధూనాజనాం వివారం చెందిరి
కొంగ్రిమాం ప్రాపతే నూశ్నహార్మ్యం। ప్రస్తుతాభ్యాంపిరి
యా నూశ్నానాం। నెరణంశాంతేంతనం గ్రవత్వాభ్యాంస్తా
తయామిదం రమత్యనాం, తన్మూనశ్నాద్వి। రసరసాంత్స్వ
రితాభ్యాం కర్షతాద్వాదం రసేంతనం। నురీరనాం రమత్యో
పిరియా ద్వాదం నుతాంసేంతనం దదస్యాం దదస్వ॥

న్యాసాన్నయమ్॥ సితం శ్వేతాం న్యస్తం కపుభితాం, ఘ్వయం రాత్రుసాం, ఘ్యూనం దిగ్గతాం ద్యూనం। ఘప్రీం కిమితవాం, మిశ్వం గ్రిపత్వం పిరియాం। న్యాస్తం కాంచకాం, జనం స్వతిలవాం। నిందిగం సాంధ్యాం గయః ఘాస్యం సత్కనీం పిరియాం, దపస్యాం దదశ్య॥

న్యాసములను పఠించుటవలన రోగములు నశించును. భయము పోవును. ఆయుర్వృద్ధి అగును. అపమృత్యువు తప్పును. శత్రువులు మిత్రులగుదురు. ఐశ్వర్యము, ఆనందము, తేజస్సు, భక్తి, జ్ఞానము గలుగును. (శాంతాయ్యుయునను చేయించి గండరా న్యాసముతో 9 రోజులు తీర్థమిచ్చినయెడల, సర్వవిషములగు గ్రహబాధలు తగ్గును.)

క॥ ఈ రేడుజగంబుల నె
వ్వారు సృజించిరో మమునుభాషను వేదం
బారూఢిని లిఖియించిరో
వారి సుమన సుందరులను భక్తిని గొల్తున్॥

10410